

не Отъ крове, ни Отъ похоти плотскія, ни Отъ похоти мужескія, но Отъ Бога родишася.
Юан. I, 12, 13.

В. Всекога ли треба да сѣ дѣма: *Отче нашъ*, и ако и единъ нѣкој сѣ моли?

Ѡ. Непремѣнно.

В. Защо така?

Ѡ. По Хрїстіанско-то братолѣвіе треба да призоваваме Бога, и да просимъ Отъ Него блага, какъ-то за насъ, така и за други-тѣ.

В. Защо въ призованіе-то треба да сѣ дѣма: *Иже Еси на небесѣхъ*?

Ѡ. За това, да вы, при встѣпѣваніе въ молитвѣ-тѣ, оставили всичко-то земно и тлѣнно, и да възнесемъ умъ-тъ и сѣрдце-то къмъ небесно-то, вѣчно-то и Божественно-то.

за прѣво-то прошеніе.

В. Има-то Божіе є ли свѣто?

Ѡ. Безъ съмнѣніе є свѣто само въ себеси. *Свято имя Его.* Лѣк. I, 49.

В. Какъ може то єще да сѣ *свѣти*?

Ѡ. Оно може да сѣ свѣти въ челоуѣци-тѣ, сирѣчь, вѣчна-та свѣтостъ Негова може въ нихъ да сѣ явава.

В. Какимъ образомъ?

Ѡ. Прѣво, кога-мы, като имаме въ мысли-тѣ и въ сѣрдце-то има-то Божіе, така живѣеме, както треба ва негова-та свѣтостъ, и сѣ такъвъ животъ прославяме Бога; второ, кога, като гледа на наша-тъ животъ добръ, и други-тѣ прославятъ Бога.

Тако да просвѣтитя свѣтъ вашъ предъ челоуѣки, яко да видятъ ваша добрая дѣла, и прославятъ Отца вашего, Иже на небесѣхъ. Матд. V, 16.